

Rhasoda Varga Margit: Jézus beavatása a hinduizmus tanításainak fényében

Jézus így szólt hozzánk: Ha ketten-hárman egybegyűltök az én nevemben, közöttetek vagyok.

Vegyük szemügyre Jézus életének néhány kiemelkedő spirituális eseményét: Mikor Keresztelő Szent János megkeresztelte a Jordán vizében, leszállt reá a Szentlélek.

Mit jelent ez? A Szentlélek a minden létezőben jelen levő Isten aspektus, s mint ilyen azonos a Paramatmával (szanszkrit: Felső lélek). Jézus a kereszteléskor felismerte, önmagát, mint Atmát (isteni lélekszikra), a Paramatma részeként. Amit a tanítványok galambként láttak reá szállani nem volt más, mint a Sahasrár csakrából kiáramló fény, ami egyesült Isten Paramatma formájával. Jézus tudta, hogy ez még nem a végső megvalósítás. A Szentírás tanúsága szerint ezt követően a pusztába ment, ahol negyven napig böjtölt, és ahol többszöri megkísértése is lezajlott. A megkísértések jellege egyértelműen mutatja, hogy ekkor hajította végre a Brahman megvalósítást, ami az Atman Brahman egysége. Ekkor kapta meg a Szankalpa Saktit (egy különleges képesség, siddhi), vagyis minden vágya azonnal teljesülhetett volna. Ő azonban utasította a Sátánt, aki az Őt megkísértő vágyakat szimbolizálja, hogy: Szolgáld a te Uradat, Istenedet, és ezzel lemondott minden öncélú vágyáról és teljesen alávetette magát a szolgálatnak, a Bhagaván megvalósításnak.

Jézus tehát tökéletes példáját adta a legmagasabb szinten Istenmegvalósított személynek, aki Isten mindhárom aspektusát (Paramatma, Brahman, Bhagaván) megvalósította.

Mit jelent az, hogy az Ő útját követjük? Azt, amit az első és legfontosabb parancsolatban megfogalmazott: Szeresd a Te Istenedet teljes szívedből, teljes elmédből, egész lelkedből és minden erődből. Vagyis az Istennek való teljes odaadást javasolta számunkra.

Mit jelent a Jézusi megváltás? Elsősorban azt, hogy a spirituális önmegvalósítás útjára lépünk, ahogyan azt Ő is cselekedte. Másodsorban pedig azt, hogy élünk azokkal a lehetőségekkel, amelyeket az önmegvalósított spirituális mesterek jelenléte, tanítása, energiában, szeretetben, tudásban biztosít a számunkra.

Isten mindig küld nekünk segítséget, ha őszintén és odaadással fordulunk felé, ahogyan azt az Úr Krisna ígérte: „Bárhon legyen a vallás gyakorlása hanyatlóban és kerüljön fölényes túlsúlyba a vallástalanság, alászállok én Magam.”

Az Úr tehát újra és újra alászáll, személyes formát öltve és különböző neveken. Személyes és személytelen formája úgy viszonyul egymáshoz, mint a fényrészecskék hullám és részecske természete, amelyek folyamatosan egymásba alakulnak, mert ugyanannak a dolognak két végletes aspektusát képviselik. A legmagasabb szinten Istenmegvalósított inkarnációk pedig ösképekké válnak, minden ember tudatalattijában futó programokká, amelyek segítenek bennünket az Istenmegvalósításban. Új ösképek kialakulása és kikopása folyamatos, vég nélküli folyamat. Egy öskép akkor kopik ki, amikor már nem imádkoznak hozzá az emberek. Ezért értelmetlen azon vitatkozni melyik az igaz Isten és milyen, mert minden ember és embercsoport számára másképp jelenik meg azok fejlettségi szintjétől függően. Hogyan is várhatnánk el mindenkitől, hogy ugyanazon a szinten értse Istent? Ezért mondja Jézus: Szeresd a **Te** Istenedet, vagyis azt, akit te magadénak vallasz.

Jézus a kereszten

*A nem-teremtett törte meg a csendet.
A föld megnyílt, az ég zengett...*

A kereszt

Töviskoszorút hordoz a nyár,
kiszáradt, tikkadt már a határ...
Keresztem hátamon,
bírom-e vállamon?
Nem láthatom, vége-e már?
Étetem alkonya vár...

Elhamvadnak a vágyak.
Az alkonyi nap véresre sebzi a tájat.
A lélek töviskoszorúja
a szívet szorítja újra...
A kicsorduló könny folyik le a vállig,
vérem a szomjas föld issza a halálig.